

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΕΝΟΣ ΠΑΡΕΔΡΟΥ

Δημοτική σκηνογραφία

ΣΚΗΝΗ Α΄.

ΣΗΛΥΒΡΙΩΤΗΣ (μόνος ἐν τῷ δωματίῳ του, μὲ τὸ ὑποκάμισον κἀθηται καὶ ἀναγινώσκει μετὰ προσοχῆς φύλλον λευκοῦ χαρτίου). Καλὰ ποῦ τὸν ἐσυντομεύσαμεν! . . . Φαντάσου νὰ εἶχα ὀλόκληρον λόγον νὰ μάθω! . . . Σὺν νὰ ἦμαι κανένας λογιώτατος . . . ἐνῶ ἐγὼ μόνον στοιχειωδῶς γνωρίζω τὴν γλῶσσαν. Ὁ εὐλογημένος ὁ Μιχαλάκης δὲν τᾶγγραψε καὶ καθαρά. Καλὰ ποῦ εἶμαι συνηθισμένος νὰ διαβάζω χειρόγραφα. (Βλέπει τὸ ὀρολόγιόν του). Ὀκτώ! Πρέπει νὰ πάω εἰς τὴν δημαρχία, Μαρούλα! Φέρε τὸ φράκο μου γλήγωρα. (Ἐνδύεται μετὰ πολλῆς φροντίδος ἐνώπιον τοῦ καθρέπτου). Ἡ θεωρία μου δὲν εἶνε καὶ τόσο ἀσχημὴ ἔχω ἀξιοπρέπειαν. Ἀπὸ τὸν κοκκινογένη τὸν Σοῦτσο εἶμαι ἀσυγκρίτως καλλίτερος. Ἄς δοκιμάσω μὲ φράζ. Τί στάσιν νὰ λάβω; Ἔτσι, καλὰ . . . (Μεγαλοφώνως) Μεγαλειότατε, ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν . . . ΜΑΡΟΥΛΑ (σταυροκοπούμενη). Τρομάρα μου! τρελλάθηκε ὁ ἀφέντης μου καὶ φωνάζει σὰν Ὀβριός! . . .

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΣΗΛΥΒΡΙΩΤΗΣ (ἐν τῷ Δημαρχείῳ). Ἔλα, κυμένε Μιχαλάκη, νὰ σ' τὴν πῶ μιὰ φορὰ αὐτὴ τὴ διαβολοπροσφώνησι. Δὲν σφάλησα μάτι, ἀδερφέ, δὴ νύκτα ὡς ποῦ νὰ τὴ μάθω! (Μεγαλοφώνως) Μεγαλειότατε, αἱ Ἀθηναί τοῦ δήμου . . . ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ. Ὅχι, ἀδερφέ, τὰ σάσιςες. «Ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν». Νὰ τὴν προμελετήσης ἀκόμη.

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

ΣΗΛΥΒΡΙΩΤΗΣ (Ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ· ἐν μέσῳ πλήθους ὑπαλλήλων καὶ σπαθοφόρων, κρατεῖ τὴν προσφώνησιν καὶ προμελετᾷ χαμηλοφώνως). Μωρὲ τί θὰ πῆ προσφώνησι! Τρέμουν τὰ γόνατά μου! (Ἡ ἀμαξοστοιχία φθάνει κατέρχεται ὁ βασιλεὺς). Μιχαλάκη, κύττα, καῦμένε, νὰ μοῦ τὰ σφυρίζεις ἂν τὰ χάσω . . . ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ. Κουράγα, Δημητράκη· ἔλα δὲν εἶνε μεγάλο πρᾶγμα.

ΣΗΛΥΒΡΙΩΤΗΣ (κραυγάζων) Μεγαλειότατε!

(Ὁ βασιλεὺς ἀνασκιρτᾷ).

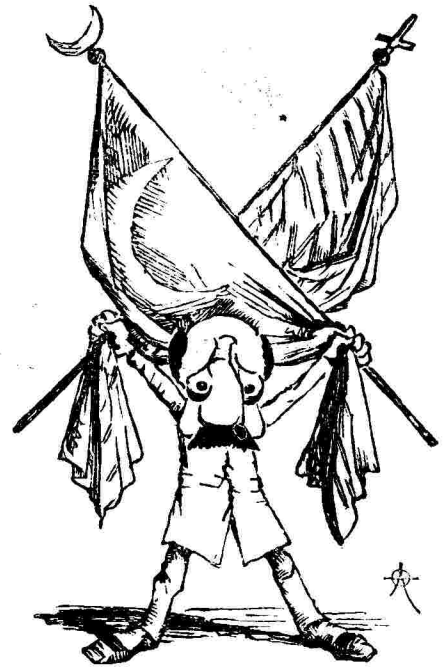
ΣΗΛΥΒΡΙΩΤΗΣ (κραυγάζων ἰσχυρότερον) Μεγαλειότατε! (Σιγὰ πρὸς τὸν Μιχαλάκην) Λέγε, καῦμένε, παρακάτω, γιατί τᾶχασα.

Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ (παρερχόμενος) Καλὰ, καλὰ, τώρα πρέπει νὰ πηγαίνωμεν.

ΣΗΛΥΒΡΙΩΤΗΣ (ἀπαρηγόρητος πρὸς τὸν Μιχαλάκην). Καὶ τόρξ . . . κρῖμα 'ς τὸ κόπο μας, κρῖμα 'ς τὴν ἀγρυπνία . . . ὄλα χαμένα!

ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ. Δὲν πειράζει τίποτε . . . Φέρ' τὴν νὰ τὴν δημοσιεύσωμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας.

ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΛΙΘΟΒΟΛΙΣΜΟΝ

Η ΚΑΤΑΡΑ

Ὅσα λιθάρια ρίξατε 'ς τ' ἀμάξι τὸ δικό μου
Προχθὲς ποῦ μ' ἐπετύχατε καταμεσῆς τοῦ δρόμου
Τόσο χατρί καὶ καλὸ καὶ προκοπὴ νὰ δῆτε
Καὶ ὡς ἀρτιπολίτευσις . . . καὶ ὅταν πατριευθῆτε.

Ὁ Νομάρχης

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἄφησε τῆς κατάραις σου, καλὲ κὺρ Ἀραστάση,
Καὶ ἂν προχθὲς δὲ βρέθηκε μιὰ πέτρα νὰ σοῦ σπάση
Τὴ σουβλερὴ τὴ μύτη σου καὶ τὸ χοῦθρὸ κεφάλι
Ὅποτε θεὸς δοπέμασε καὶ ἔξαπαλέπεις πάλι.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι

